

kelijkheid eene innerlijke tegenstrijdigheid inhoudt. Wordt deze gehuldigd en nagestreefd, dan wordt zij ten slotte eenvoudig tot een vorm van onderlinge overeenkomst en stilzwijgende afspraak onder beroeps-genooten. Waarlijk, niet genoeg kan den jeugdigen kunstenaar op het hart gebonden worden, vóór alles, in plaats van te zoeken naar gewaagde en opzienbarende originaliteit, de natuur te bestudeeren en haar tot grondslag te nemen voor zijn studiën. Later, heeft hij eenmaal die leerschool doorlopen, bestaat er nog genoeg gelegenheid zijn persoonlijk temperament te volgen, dat trouwens toch niet zal nalaten zich overal te manifesteren, wanneer het waarlijk van eenige beteekenis is. Maar wordt hij, alvorens eene langdurige voorstudie te hebben doorgemaakt, al in den aanvang bevangen door vooroordeelen, manierlijkheid en quasingeniale uitzonderlijkheid, dan zal hij op het gebied der beeldhouwkunst niet anders produceeren dan slechte litteratuur.

